

Уводно обраћање високог представника на конференцији “Будућност шумарства и обраде дрвета у БиХ”

Вриједи изговорена ријеч

Купрес, 25. фебруара 2016.

Даме и господо,

Велико ми је задовољство што сам данас овдје са вама на Купресу и што имам прилику да учествујем у конференцији која ће, искрено се надам, да убрза развој једног од најперспективнијих сектора босанскохерцеговачке економије – шумарства и обраде дрвета.

Обзиром да су овдје са нама и представници фирми и органа власти на свим релевантним нивоима, ово је право вријеме да се још једном обавеземо да ћемо предузети потребне кораке како би се коначно ослободио пуни потенцијал овог сектора, обезбиједиле нове пословне шансе и запошљавање.

Међутим, уколико желимо да искористимо шансе које се пружају и реализујемо потенцијал овог економског сектора, мораћемо удвостручити наше напоре и осигурати далеко већи степен уређености у односу на садашње стање.

Потенцијал за бољи приступ тржишту и пословним шансама је свима јасан. Дакле, требамо да заједнички радимо како бисмо у потпуности регулисали сектор шумарства на начин који ће омогућити постизање овог циља.

Уз спремност за постизање здравих компромиса и заједнички рад, ова земља може далеко доспјети.

У Федерацији БиХ, шуме и шумовита подручја чине 58% територије. Сектор обраде дрвета је изузетно активан и профитабилан у овом и другим кантонима, доприносећи кантоналном буџету и буџету

Федерације.

Међутим, сви знамо да тренутна ситуација није задовољавајућа.

Над сектором шумарства надвио се облак, и то не само због тога што у Федерацији нема свеобухватног закона о шумарству још од 2009. године.

Понављам, од 2009. године.

Усвајање закона о шумарству Федерације није само питање које је потребно хитно ријешити како би се омогућио развој овог важног економског сектора, него се ради и о законској обавези од прије седам година, да се имплементира одлука Уставног суда Федерације БиХ донесена 2009. године.

Многи од вас су свјесни да, иако су кантони усвојили властите законе о шумама, они нису међусобно конзистентни. Непостојање законодавства и надзора над шумама и шумовитим подручјима на нивоу Федерације доводи у питање заштиту и очување тих области. То није одрживо.

У тренутним околностима, процјењује се да се око један милион квадратних метара шуме губи због нелегалне сјече сваке године.

У међувремену, готово да нема сјече оштећених или штеточинама нападнутих стабала.

Штавише, ни ентитет ни држава нису усвојили превентивне мјере против штете коју изазивају инвазивне штеточине, нема сталног система праћења здравља шума, што раде друге европске земље.

Ризици које носи таква ситуација су вам свима познати. Они би могли бити веома озбиљни. У најгорем случају, имајући на уму да су шуме међусобно повезани еко-системи, то чини не само Федерацију него и цијелу земљу подложну катастрофалном одумирању појединих врста дрвећа, па чак и цијелих шума.

Финансијски гледано, непостојање свеобухватног законодавства резултира недовољним прикупљањем накнада, које би превасходно требале користити локалним владама и локалним заједницама. Од 2003. до 2008., накнаде из шумарства донијеле су око 2,7 милиона КМ годишње буџету Федерације, а буџетима кантона око 10,1 милиона КМ годишње.

Међутим, према Дирекцији за шумарство Федерације, када би се прописи о накнадама адекватно примјењивали, а накнаде прикупљале, оне би могле доносити **30 милиона КМ годишње**, дакле више од двапут већег износа садашњих прихода, од којих би 24 милиона ишла у кантоналне буџете.

Урадимо оно што је потребно да се та ситуација промијени и да на тај начин повећамо пријеко потребна јавна средства.

Поменуо сам љепоту природних ресурса Босне и Херцеговине, али нисам поменуо њен најважнији ресурс, њене људе.

На крају крајева, и ради се о људима и о горућем изазову са којим смо суочени – како створити прилике и радна мјеста која су потребна да се грађани задрже овдје, у овом кантону и у овој земљи.

Даме и господо, “одлив мозгова”, губитак великог броја марљивих грађана, мора се рјешавати и то хитно. Тај проблем је посебно изражен у овом кантону, из кога десетине породица одлазе сваког мјесеца. Не само да можемо зауставити овај негативан тренд, него га у неком временском периоду можемо и преокренути ако доведемо нове инвестиције које ће водити ка новим пословима који су кључни за модерну производњу намјештаја и других финалних производа од дрвета.

То можемо да урадимо само ако створимо функционалан оквир за развој овог сектора привреде. Још једном понављам: као ургентан приоритет потребно је донијети законе да заштитимо шуме и шумска подручја у овој земљи, да ријешимо проблеме незаконите сјече и да успоставимо систем праћења здравља шума.

Ово не само да би улијевало инвеститорима више повјерења у тржиште, што би водило ка већем броју прилика за запошљавање, него би такође повећало профит локалних предузећа и повећало приходе на свим нивоима власти.

Према томе, позивам вас да искористите ову конференцију и ургирате код ваших политичких представника у Федерацији – посебно код Владе Федерације и Парламента Федерације – да се убрза усвајање модерног и свеобухватног закона о шумама.

Даме и господо, вријеме је да се направи велики искорак и да се ова земља врати на прави курс.

Напори да се донесе овај важан закон имају моју пуну подршку и радујем се тренутку када ћу доћи у посјету фирмама – укључујући и овај кантон – које ће се без сумње основати након доношења овог закона.

Хвала.